

KRIKI IZ OLGICE

OŠ OLGE MEGLIČ

ŠTEVILKA 1

K 908 Domožnanstvo
KRIKI IZ OLGICE
/2004/1

NOVEMBER 2004, LETNIK XVI

100000131

COBISS

DAN ŠOLE

Prireditve ob 26. dnevu šole bo v petek,
26.11.2004, ob 18.00 uri v športni dvorani
Šolskega centra Ptuj.

Vabljeni!

ČESTITAMO

Urbanu Neudauerju iz 7.b/9 za doseženo 1.
mesto na državnem tekmovanju iz
razvedrilne matematike in za osvojeno zlato
priznanje na državnem tekmovanju iz logike.

LJUBEZEN

Tvoja ljubezen
je tiho prišla,
a kaj ko še tiše
in hitreje je odšla.

Prijatelji mi govorijo:
"Pozabi ga, saj te vreden ni!"
A jaz pa vem,
da ga pozabila ne bom.
Zato zakričala bom,
da za vedno ga ljubila bom.

Jasmina Kokol, 7.b/9

Veronika Pintar, 7.a/9

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

EKO ŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA

V petek, 26.11.2004, bo dan šole. Ta dan bo za nas še posebej lep in tudi zelo pomemben, ker bomo na slavnostni prireditvi podpisali tudi EKO LISTINO, ki je temeljni dokument projekta EKO ŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA. V ta projekt je vključenih že 21 držav. V Sloveniji je vključenih kar 180 vrtcev, osnovnih in srednjih šol. Eko listina je zaobljuba učencev, delavcev na šoli in lokalnih oblasti o sodelovanju in medsebojni pomoči pri reševanju okoljevarstvenih problemov v šolskem okolju in pri izvajanju okoljske vzgoje. Z eko listino se zavezujemo, da bomo skrbeli za čisto in urejeno okolje, ločeno zbirali odpadke, varčevali z energijo in vodo, skrbeli za zdravje in spoštovali drug drugega. Nagrada za dobro delovanje v tem projektu je pridobitev EKO ZASTAVE. Če bomo tudi mi prispevali k izboljšanju in sonaravnemu razvoju bivanja na našem planetu, bo tudi naša šola kmalu krasila eko zastava.

JAZ SEM POLH

Jaz sem polh, ti pa ne,
jaz imam brke, ti pa ne,
vsak se me boji prijeti -
tebe pa nobeden!

Jaz sem polh, ti pa ne,
nosim rep, ti pa ne,
ti bi mi ga hotel vzeti,
pa ga nisi vreden!

Jaz sem polh, ti pa ne,
jaz imam rep, ti pa ne,
vsak te pes lahko pograbi,
mene pa nobeden!

Jaz sem polh, ti pa ne,
jaz sem važič, ti pa ne,
tebe vsak takoj pozabi,
mene pa nobeden!

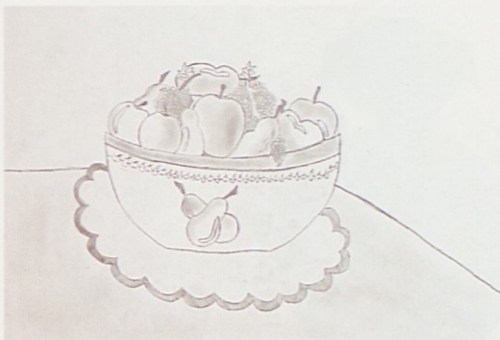
Lučka Marija Neudauer, 2.b/8

KOSTANJČEK ZASPAŃČEK

Kostanjček zaspanček,
jesen je odšla.
Res si pravi zaspanček.
Pazi! Zima bo prišla.

Hitro iz lupine svoje,
ker zima je že tu.
Glej te bele snežinke,
ki padajo z neba. Juhuhu.

Maša Štebih, 2.b/8

Petra Vidovič, 7.b/9

TRGATEV

Šla sem na trgatev.
Trgala sem grozdje.
Dala sem poln čeber grozdja
brentarju, mojemu atiju.
Odnesel ga je v zidanico.
Pila sem sladek sok.

Lučka Marija Neudauer, 2.b/8

JAZ SEM ZAJČEK

No, saj sam predobro veš,
kaj bi dal, da bil bi zajček,
da lahko bi skakal tako kot jaz.
No, saj sam predobro veš,
kaj bi dal, da bil bi zajček,
da bi se s korenčkom v rokah
vsakomur pohvalil.

Maša Štebih, 2.b/8

Leonida Matjašič, 2.b/8

JAZ SEM ORKA

Jaz sem orka, ti pa ne.
Jaz skačem, ti pa ne.
Vsak se me boji prijeti,
tebe pa nobeden!

Jaz sem orka, ti pa ne.
Imam plavuti, ti pa ne.
Ti bi mi jih hotel vzeti,
pa jih nisi vreden!

Iris Šomen, 2.b/8

JESEN IN GROZDJE

Prišla je jesen. Grozdje je postajalo zrelejše, vinogradniki so postavljali klopotce in pričenjale so se trgatve. Tudi Jan je šel na trgatve s svojim prijateljem Juretom. Obirala sta grozdje in se zabavala. Ko so pobrali grozdje, so ga dali v stiskalnico. Potem so pili sladek sok. Ravno so hoteli iti dalje pobirati grozdje, ko je začelo deževati. »Ah, to je jesensko vreme,« je rekel Jan.

Miha Kosi, 2.b/8

MALI RADOVEDNEŽ

Nekoč je živel ljubeč fantek po imenu Radovednež. Starši so mu dali takšno ime, ker je vsepovsod vtikal svoj nos.

Nekega dne je pokukal v temno votlino. Stopal je korak za korakom. V votlini je zagledal polno skrinjo zlata. Zraven skrinje je ležala školjka z biserom. Radovednež je kar žarel od sreče.

Pobral je školjko in stekel domov. »Mami, mami, poglej, kaj sem našel,« je navdušeno vzklikal. Mama je bila osupla. »Našel si tako lepo školjko. Ti, sinko moj, hvala ti.«

Lučka Marija Neudauer, 2.b/8

Bruno Marinič, 3.a/8

MIHA NA MORJU

Nekega sobotnega jutra smo se odpravili na morje. Šli smo na Hrvaško, na Dugi otok. Ko smo prispeli, smo stvari spravili v apartma.

Že naslednji dan smo šli na večerjo h gostiteljem - lastnikom apartmaja. Večerja je bila izvrstna. Zjutraj smo se šli kopat.

Bilo je zelo dosti meduz. Šli smo nekaj deset metrov vstran in lahko smo se kopali. Nekega sončnega dne smo se šli spet kopat. Začel sem šteti meduze. Preštel sem že do 256, ko me je ati poklical, da je našel prostor brez meduz. Skoraj vsak večer smo šli gledat balinanje. Ta igra se igra do enaindvajsetih točk. Igra se z dvema barvama žog. Ena ekipa ima eno barvo, druga drugo. Žogo moraš približati majhni beli žogici. Tista ekipa, ki ima več žog bližje mali žogici, zmaga. Ko smo šli z morja, nismo šli domov. Šli smo na jadranje s Tepeši. Tam sta bila tudi Luka in Nejc.

Skupaj smo se zabavali. Igrali smo tarok, lovili ribe, skupaj jedli zajtrk, kosilo in večerjo. Nekega večera (okoli pol desete ure) je nastala nevihta. Deževalo je, da smo bili vsi premočeni. Pihalo je, da bi te kar odpihnilo. Ladja se je tako zibala, da si se moral držati za nekaj, da nisi padel. Naslednji dan so prišli Štrafelovi (z napolitankami). Zvečer, ko smo se zasedrali v zalivu, smo šli na velik hrib. Videli smo padalca, ki je hotel skočiti, pa so se mu kamni zatikali v padalo. V kamniti posodi z vodo so imeli jastoga in nekaj rib. Naslednje jutro smo se odpravili v Biograd. Ko smo prispeli, smo se izkrcali v marini. Šli smo v mesto. Malo smo šli pogledat po trgovinah. Izbral sem si verižico s slonom. Potem smo šli na pico. Ko smo pojedli, smo šli skupaj domov.

Miha Kosi, 2.b/8

TRI MUHE

Nekoč so živele tri muhe. Dve sta bili modri, ena pa je bila plava. Nekega dne se je plava muha pripeljala k dvema modrima muham. Modra muha številka ena je plavo muho

vprašala, ali bo pomarančni sok. Plava muha je rekla, da bo džus. Potem pride modra muha številka dve in plavo muho vpraša, ali bo carski praženec. Plava muha odvrne, da bo šmorn. Modra muha ena prinese džus. Čez nekaj časa pride modra muha dve in prinese carski praženec. Plava muha vzame carski praženec, a ji po nesreči posoda pade na tla. Lonec se razbije in meni zamisel iz glave uide.

Lara Samojlenko, 5. b

ZAJČEK

Zajček hopsa sem ter tja,
tra-la-la, tra-la-la.
Pazi, pazi, zajček ti,
da te lovec ne dobi.
Pazi, pazi zajček ti,
skrij se hitro v luknjo ti.

Matija Vuletič, 2.a/8

O KRAJCARJU IN REVNI STARKI

Nekoč je na koncu stare, revne vasi živela starka. Bila je zelo revna, stara in nemočna. Nekega dne je šla na sprehod in našla krajcar. Komaj se je sklonila in ga pobrala. Ker je vedela, da krajcar prinaša srečo, si je zaželela, da bi se poročila s kraljem te dežele. Naslednje jutro je kralj zapustil svojo ženo in se odpravil iskat nevesto. Šel je do starkine bajte in jo zasnužil. Starka je komaj verjela, da je to mogoče. Poročila sta se in priredila veliko gostijo. Pa si je starka zaželela, da bi bila s kraljem mlada. In glej, ko sta se zbudila, sta bila začudena, da nimata več nagubane kože in podočnjakov, kot sta jih imela včasih. Kralj se je čudil več dni, na koncu pa je ženo vprašal, kako je to mogoče. Povedala mu je, da ima čarobni krajcar, ki uresničuje želje. Kralj je osupnil. Prevzel ga je sam vrag. Starki je vzel krajcar in si zaželel, da bi se mu uresničilo vse, karkoli bi si zaželel. Poklical je duhovnika in mu ukazal, naj ju loči. Če ne, mu bo odrezal glavo. Duhovnik ju je ločil in starko vrgel s

pečine. Starka je umrla, a ker je bila dobrega srca, je šla v nebesa. Tam se je bog odločil, da jo pošlje nazaj na Zemljo, nad kralja pa je poslal kugo. Kralj je kmalu za tem umrl. K sebi ga je vzel hudič.

Starka je bila zopet stara in uboga kakor včasih. Nazaj je dobila svoj krajcar in si zaželela, da bi srečno živela do konca svojih dni. In tako se je tudi zgodilo.

Romano Pravdič, 5. a

Sašo Yacoub, 5.b

OKO SPOMINA SEŽE DALEČ

Vsak človek ima spomine iz otroštva. Ponavadi so lepi, včasih pa tudi neprijetni in žalostni.

Oko mojega spomina seže do tretjega leta moje dobe. Imela sem rdeč ali bel tricikel. Prvič sem se peljala z njim. Z mamo in očkom nismo prišli niti okoli bloka. Zapeljala sem v luknjo in zlomila tricikel. Tu se moj spomin zaklene.

Nenadoma se pojavi pri mojih štirih letih. Z atijem sem smučala na najbližjem hribu. Imela sem kratke in plastične smuči. Bile so moje prve. Včasih je smučala tudi sestra, a ona je imela prave smuči. Dalje se ne spomnim.

Spomin se nadaljuje po šestem letu moje starosti. Bil je moj rojstni dan. Ker je bil takrat pust, je babica prišla namaskirana. Namaskirala sem se tudi jaz. Rekla sem, da sem Kekec.

To je bilo moje zgodnje otroštvo. Bilo je mirno in prijetno. Bilo mi je všeč.

Nena Lejko, 5. a

NENADOMA SE JE VREME SPREMENILO

Bil je začetek februarja, z očetom in mamo smo se odpravljali na smučanje v majhno avstrijsko mesto Heiligen Blut, ki leži na robu avstrijskih Alp in je v neposredni bližini gore Gross Glockner. Ob prihodu v mesto nas je pričakalo lepo in sončno vreme, kljub nizkim temperaturam. Minili so štirje dnevi z lepim sončnim vremenom in vedno višjimi temperaturami.

V sredo zjutraj, peti dan, je bilo najtoplejše jutro v celem tednu. Ob približno pol enajstih smo na smučišču opazili, da se nam s severa dokaj hitro približuje velika gmota sivih, ponekod belih in tudi temnih oblakov. Opazili smo, da se je začela spuščati vedno gostejša megla, zapihal je tudi rahel veter. Čez nekaj časa sem opazil, da se skoraj prenabita smučišča praznijo, saj se je v pol ure število smučarjev prepolovilo, meni pa se grozeči oblaki niso zdeli tako nevarni. Minila je ura, morda ura in pol. V tem času se je vidljivost skokovito zmanjšala na dobra dva metra, zapihal je veter, ki je v močnih sunkih dosegal tudi do petinšestdeset kilometrov na uro. V naslednjih dveh urah je temperatura zaradi megle in vetra padla za neverjetnih petindvajset stopinj, tako pa smo na koncu le še redki smučali pri minus dvajsetih stopinjah, v megli in močnem vetru. Gostilne ob progah so bile nabito polne nejevoljnih smučarjev, ki so čakali, da se dvigne megla.

Nikoli prej in po tem nisem bil priča tako hitrim vremenskim spremembam in tako nizkim temperaturam. Smučanje v takšnem vremenu mi je pomenilo nekakšen izziv in mi dalo nove izkušnje. Na vso srečo me ob tem početju ni zeblo, saj sem bil toplo oblečen. Vreme se je že naslednji dan spet skokovito izboljšalo, posijalo je sonce in temperatura se je dvignila.

Ino Suhadolnik Šömen, 8.b/8

Veronika Pintar, 5.b

MOJA PRAVLJICA

Nekoč je živela princesa. Bila je dobrega srca, lepa pa ni bila. Kralj in kraljica sta bila žalostna, da imata takšno hčerko.

Nekega dne je princesa šla na sprehod. Zaslišala je žalostno cviljenje. Vedno glasnejše je bilo. Prišla je do grma, pogledala za njim in videla zajčka, ki je bil ujet v lovčevo past. Princesa je zajčka spustila. Nenadoma je priskakljal nazaj in spregovoril: »Hvala, ker si me rešila. V zahvalo ti izpolnim tvojo najljubšo željo.« Zajec je vedel, kaj si princesa najbolj želi. Začaral jo je, da je bila najlepša na svetu. Poročila se je s princem sosednje dežele. Vsi so bili srečni razen lovca, saj mu je pobegnila večerja.

Hana Černe, 5. b

ČAROVNIK

Nekoč je živel čarovnik. Pravcat čarovnik. Bil je čarovnik brez čarovniškega klobuka, brez čarobne palice, brez čarovniškega plašča ... Skratka niti čarati ni znal. V umetnosti čaranja je prekašal celo samega sebe. Nekega dne mu ni padel zajec z neba. Čarovnik je pobral zajca, ki mu ni padel z neba, in ga s svojo čarobno palico, ki je ni imel, začaral v lonec. Loncec je bil pravi čarovniški kotel. Ni imel niti dna, ne sten, ne roba, še odprtine ne.

Ko je čarovnik poznavalsko pogledal v loncec, je bilo pravljice naenkrat konec.

Tadej Voljč, 5.b

KAKO SMO DOŽIVELI SVETOVNI DAN TURIZMA

Dne 27. 9. 2004 so na Ptuj potekale različne prireditve, ki so se nanašale na svetovni dan turizma. Učenci naše šole smo se na ta dan temeljito pripravili. V dejavnosti smo bili vključeni vsi učenci in učitelji. Sama sem bila v skupini turističnih vodičev. Vodiči smo imeli nalogo, da skupinam otrok iz naše šole, drugih osnovnih šol, vrtcev ter turistom čim bolj predstavimo znamenitosti našega mesta. Pripravili smo turistično-kulturno pot po našem mestu. Zemljevid te poti z delovnim listom smo v lepo izdelani mapi podarili vsem obiskovalcem. Vodiči smo bili razporejeni na mestih, kjer se nahajajo najpomembnejše ptujske znamenitosti. Sama sem bila razporejena na Mestni trg, kjer smo obiskovalcem predstavili mestno hišo in Florijanov spomenik. Na Mestnem trgu je potekala tudi kulturna prireditev s plesnimi in glasbenimi točkami, ki so jih pripravili učenci ptujskih in gostujočih šol ter vrtcev. Na tem mestu smo predstavili tudi promocijski plakat Ptuj, na katerem je fotografija našega učenca. Obiskovalcem so bile na razpolago tudi brezplačne razglednice našega mesta. Na tržnici so se obiskovalci lahko okrepčali z jedmi, ki so jih

pripravili naši učenci ter se pogreli s toplim napitkom. Tukaj so bila predstavljena tudi zelišča, ki so jih nekoč uporabljali v zdravilstvu in kuhinji, danes pa prihajajo ponovno v modo. Na Slovenskem trgu so lahko vsi, ki so to želeli, sodelovali v ustvarjalnih delavnicah.

Na ta dan sem bila oblečena v grajsko obleko, kar mi bo seveda ostalo v spominu. Dan turizma smo uspešno sklenili, poleg tega pa nam je bilo naklonjeno tudi vreme, saj nas je razveseljevalo tudi toplo sonce.

Nina Žnidaršič, 7.a/9

Matjaž Holc, 5.b

GROZDJE

V vinogradu grozdje zori.

Škorci priletijo,
ga zobat želijo,
a klopotec jih s hrupom spodi.

Kmet stiskalnico pripravi,
za stiskanje grozdja jo uporabi.
Priteče kapljica mošta v kad;
oh, grozdje je tak dober sad.

Luka Težak, 2.b/8

MALI MOŽIČKI

V gozdu trije možički živijo,
na kitaro brenkajo in se veselijo.
Gozdne sadeže nabirajo,
nato malo vinčka spijejo.

Potem gredo na lov
in pridejo z zajčki domov.
Oh, to bo zabava,
pojedina prava.

Luka Težak, 2.b/8

Monja Krajnc, 3.b

A YEAR IN MY LIFE

January: The weather is cold and it snows a lot. Every weekend we go skiing or sledging in the park.

February: We've got a week's winter holiday. The first flowers are beginning to bloom.

March: The weather is windy and it is getting warmer. The days are longer. A lot of flowers are blooming.

April: It's Easter time! I like April. The Easter bunny gives me the presents. The weather is warmer and it rains a lot.

May: The weather is warm and sunny. We've got a week's holiday. The trees are blooming.

June: The summer holidays start at the end of June. Great! No school for nine weeks.

July: We go to the seaside for one month. I like July because it's hot and sunny and I can swim a lot.

August: I play with my friends in August. I eat a lot of ice-cream. The weather is very sunny and hot.

September: We go back to school after summer holidays. The weather is windy and it is getting colder.

October: It's cold and windy. I like October because I have my birthday on 14 October. I get a lot of birthday presents. At the end of the month we have a week's holiday. I just love October.

November: I don't like November. It's very cold, dark and the days are very short.

December: December is my favourite month. We've got a week's holiday for Christmas. We've got a party at Christmas and New Year. Santa Claus gives me a lot of presents.

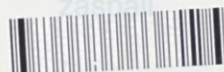
Urban Neudauer, 7.b/9

O ZELENEM, RUMENEM IN BELEM ZAJČKU

Nekoč je mimo zajčjih hišk prikoral dolg sprevid živali. To so bile mravlje, polž, jež, veverica, lisica, srna in medved. Ko so prišli do zajčjih hišic, se je oglasil zeleni zajček: "Moja hiška je najlepša in jaz sem najbolj pridni zajček." Ko so prišli do rumene hiške, se je rumen zajček še bolj hvalil kot zeleni. Ko so prišli do bele hiške, je beli zajček čisto tiho in pridno zalival rožice. Živali so sklenile, da si bodo ogledale to čudo. Medved je odločil, da gredo mravlje prve. Mravlje so rekle: "Od dolge poti nas že bolijo noge, zato naj gre polž namesto nas." Polž prileze k zelenemu zajčku in ga prosi za kozarec vode. Zeleni zajček odhiti v hiško. Ko stopi čez prag, reče: "Ni kozarca. Nekam

K 908 Domoznanstvo
KRIKI IZ OLGICE
/2004/1

Jana Flajsinger, 2.a/8
COBISS

se je skril." Žejen polžek prileze do rumene hiške. Tudi rumenega zajčka prosi za kozarec vode, vendar tudi od njega ne dobi vode. Polž prileze do bele hiške. Prosi belega zajčka za kozarec vode. Še preden se polž obrne, ga že čaka kristalni kozarec z vodo. Ko je polž prilezel do drugih živali, so ga vprašale, kako je bilo. Polž, ki je rad pesnil, je odgovoril: "Vse boste videle, ko boste tam, jaz pa skrivnosti ti vam ne izdam." In tako se je godilo ježu, veverici, lisici, srni in medvedu. Potem so živali sklenile, da belega zajčka nagradijo z deteljico in s svežim korenjem.

Aljaž Puž, 2.a/8

Anuša Sarič, 3.b

IZGUBLJENI TONČEK

V gozdu je živela medvedja družina. Mama Meta, oče Marko in sin Tonček. Vsak dan so hodili po gozdu. Nekega dne se je Tonček izgubil. Mama in oče sta preiskala vse skrite koticke v gozdu, a malega Tončka nista našla. Zvečer sta bila čisto obupana. Potem se je Tonček vrnil. Povedal je, da je srečal prijatelja zajca - Tineta. Skupaj sta raziskovala gozd. Mama in oče sta mu dejala, da nikoli ne sme oditi sam. Vedno

MOJA PSIČKA

Bele tačke, bel trebušček,
beli rep in črna glava,
plave očke, lep pogled,
Brina njeno je ime.

Nič ne laja, nič ne grize,
tačko pa prijazno da.
Rada je in pije vodo,
se veselo razigra.

Na sprehodu tekam z njo,
v snegu valja se z menoj,
ljubi zimske mrzle dni
in prijazne vse ljudi.

Niko Veit, 2.a/8

DEČEK TINE IN DEKLICA TINKA

Nekega lepega dne se je deček Tine odpravil sankat. Sankal se je tako dolgo, dokler se ni zgodila nesreča. Iz gozda se je oglasila deklica Tinka. Na ves glas se je zasmejala: "Ti pa si za sanke!" Tine je vprašal: "Kdo se oglaš?" "Jaz, Tinka." Tinka je prišla iz gozda in vprašala, ali se gresta skupaj sankat. Tine je odgovoril: "Z veseljem." Skupaj sta se odpravila sankat. Tisti dan sta se sankala do večera. Tinka je Tineta naučila sankati in postala sta najboljša prijatelja. Vsako leto, ko je prišla zima, sta se skupaj sankala in se lepo imela.

Maja Štumerger, 2.a/8

Kriki iz Olgice

Urednica: Ksenija KOVAČIČ ŽIŽEK
Odgovorni urednik: Ervin HOJKEK
Lektorirala: Vera GOLOB
Računalniška obdelava: Matjaž ŽURAN

PTUJ, november 2004

Izdala:

OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ
Prešernova 31
2250 PTUJ

tel: 02/7492010, fax: 02/7492011
email: group1.osmbom@guest.arnes.si
<http://www2.arnes.si/~osmbom1s/>